

Перезовова І. В.

*професор, доктор економічних наук,
завідувач кафедри підприємництва та маркетингу,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти та газу
<https://orcid.org/0000-0002-3878-802X>*

Філюк С. М.

*кандидат географічних наук, доцент,
завідувач кафедри туризмознавства і краєзнавства,
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
<https://orcid.org/0000-0001-9714-7102>*

Зарічняк А. П.

*викладач кафедри туризмознавства і краєзнавства,
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
<https://orcid.org/0000-0001-7191-6583>*

ВПЛИВ КРИЗОВИХ ПРОЦЕСІВ НА ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ 2014- 2022 РР.

JEL Classification: L83

SECTION “ECONOMIC”: Економіка

Анотація. Ця стаття присвячена ретроспективному аналізу впливу кризових процесів на туристичні потоки в Україні і можливостей екосистемного відновлення безпеки туристично-рекреаційного потенціалу. Охарактеризовано розвиток українського туристично-рекреаційного потенціалу у період до початку російсько-української війни 2014 р. Здійснено ретроспективний аналіз туристичних потоків в Україні і охарактеризовано чинники динаміки їх зміни у період криз 2014, 2020-2021 і 2022 років, зумовлених першим вторгненням росії та анексією Криму, пандемією і повномасштабним вторгненням відповідно. Деталізовано структуру в'їзних і виїзних туристичних потоків перед початком військової агресії росії у 2022 р. Охарактеризовано ключові загрози безпеки туристично-рекреаційного потенціалу у найближчій перспективі у зв'язку з продовженням військової агресії росії.

Ключові слова: криза, туристично-рекреаційний потенціал, екосистемний розвиток, ретроспективний аналіз.

Annotation. The growth of inbound tourism flows observed during the first decade of the 21st century contributed to Ukraine's acquisition of tourist attractiveness in the eyes of tourists from other countries. Thanks to this, there was a recovery of business entities in the tourism and recreation sphere and the additional creation of tens of thousands of jobs, which contributed to further integration into the international tourism market.

Nevertheless, first the crisis caused by the Russian occupation of Crimea and eastern Ukraine, then the pandemic and, finally, the full-scale Russian invasion of Ukraine became national crises, the consequences of which were felt in all spheres of economy. The loss of tourist and recreational potential caused by the actions of the aggressor and the pandemic was

supplemented by the loss of image, – in the eyes of foreign tourists, Ukraine ceased to be a safe place for travel and recreation.

This article is devoted to the retrospective analysis of the impact of crisis processes on tourist flows in Ukraine and the possible ecosystem restoration of the safety of tourist and recreational potential. The development of Ukrainian tourism and recreation potential in the period before the start of the Russian-Ukrainian war in 2014 was characterized. A retrospective analysis of tourist flows in Ukraine was carried out and the factors of the dynamics of their change during the crises of 2014, 2020–2021 and 2022, caused by the first invasion of Russia and the annexation of Crimea, were characterized, a pandemic and a full-scale invasion, respectively. The structure of inbound and outbound tourist flows before the start of Russia's military aggression in 2022 is detailed. The key threats to the security of the tourist and recreational potential in the near future in connection with the continuation of Russia's military aggression are characterized.

Keywords: crisis, tourist and recreational potential, ecosystem development, retrospective analysis.

Вступ

Початковим етапом формування сучасної української туристично-рекреаційної галузі слід вважати пострадянську переоцінку наявного на території України туристично-рекреаційного потенціалу з урахуванням ринкових реформ і стану соціально-економічного розвитку держави. Після здобуття незалежності ключовим завданням державної і регіональної політики у сфері туризму та рекреації крім збереження та примноження туристично-рекреаційного потенціалу стало забезпечення регулярних міжнародних туристичних потоків.

Зростання потоків в'їзного туризму, що спостерігалось протягом першої декади ХХІ століття сприяло набуттю Україною туристичної привабливості в очах туристів з інших країн. Завдяки цьому відбулося відновлення суб'єктів господарювання туристично-рекреаційної сфери та додаткове утворення десятків тисяч робочих місць, що сприяло подальшій інтеграції у міжнародний туристичний ринок.

Тим не менш, спершу криза, зумовлена російською окупацією Криму і Сходу України, тоді пандемія і, зрештою, повномасштабне вторгнення росії в Україну стали національними кризами, наслідки яких були відчутні в усіх сферах господарювання. Зумовлені діями агресора і пандемією втрати туристично-рекреаційного потенціалу доповнювались іміджевими втратами, – в очах іноземних туристів Україна перестала бути безпечним місцем для подорожей і відпочинку.

Окреслені тенденції приводять до закономірного виникнення наукової проблеми екосистемного відновлення безпеки туристично-рекреаційного потенціалу. У зв'язку з домінуванням ринкових принципів у діяльності суб'єктів туристично-рекреаційної сфери, важливою частиною окресленої вище проблеми є аналіз впливу кризи на туристичні потоки, обсяг яких за ринкових умов є вирішальним фактором розвитку туристично-рекреаційного потенціалу.

Питання розвитку туристично-рекреаційного потенціалу під тиском кризових процесів і явищ досліджували Бондаренко Л., Демчук Л., Зарубіна А., Растворова М., Сіра Е., Фастовець О., Щербакова Н. та ін. У цій праці ми маємо на меті встановити тенденції впливу кризових процесів на туристичні потоки в Україні і можливості екосистемного відновлення безпеки туристично-рекреаційного потенціалу.

Результати

Враховуючи перспективність розвитку туризму, та його позитивний вплив на збільшення бюджетних надходжень до питання розвитку туристично-рекреаційного потенціалу прикута увага багатьох країн світу. Зростання актуальність екосистемного напрямку розвитку туризму можливо простежити за деякими ключовими датами:

– 2002 рік був визнаний роком міжнародного екотуризму – на Всесвітньому саміті у рамках ініціативи Програми ООН із навколишнього середовища та Всесвітньої туристичної організації затверджено Квебекську декларацію про екологічний туризм;

– Указом Президента України 2008 рік визнано роком туризму та курортів в Україні, уряду доручено розробити Стратегію сталого розвитку туризму і курортів в Україні;

– 2017 рік, який Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй, визнала міжнародним роком сталого розвитку у туристичній сфері. Ухвалена ООН декларація вплинула на інтенсифікацію процесів розвитку туристично-рекреаційного потенціалу різних країн на засадах досягнення кращого розуміння цінностей, якими наділені різні культури з метою зміцнення миру та злагоди у світі в цілому;

– 2022 рік Національна туристична організація України оголосила роком оздоровчого і медичного туризму для привернення уваги до проблем екосистемної безпеки туристично-рекреаційного потенціалу; нажаль, через вторгнення росії ініціатива відкладена.

У період 2000-2013 рр. невпинно зростала кількість іноземних туристів, котрі відвідували Україну. У 2013 р. до початку російсько-української війни в Україні побували 24,7 мільйони іноземців (без урахування транзиту), посіла місце серед впливових реципієнтів міжнародних відвідувачів. У 2014 р. цей показник скоротився вдвічі [1].

Досягнуті результати у міжнародному туризмі були втрачені у зв'язку з агресією східного сусіда. Суттєві негативні зміни щодо структури та динаміки міжнародних туристичних потоків в Україні мали місце у 2014 р., через початок російсько-української війни і супутні безпекові та іміджеві втрати. Ілюстрацію змін у туристичних потоках за період 2009-2021 рр. наведено на рис.1 за статистичними даними UNWTO та інформацією Державної прикордонної служби.

Представлені на рис. 1 дані підтверджують той факт, що починаючи з 2014 р. спостерігалось суттєве скорочення кількості міжнародних туристичних потоків, через значну напруженість політичної ситуації в державі у результаті анексії Криму, а також активних військових дій на сході та південному сході країни.

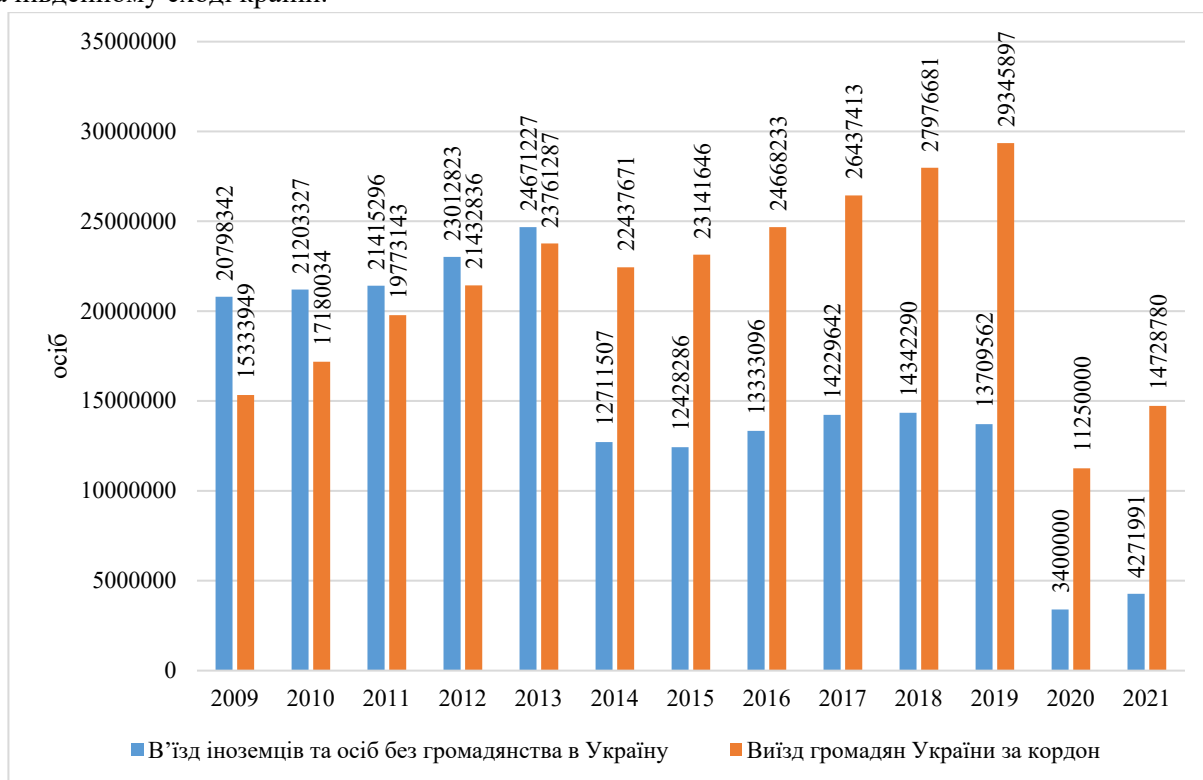

Рис. 1. В'їзні та виїзні туристичні потоки у 2009-2021 рр. в Україні
Джерело: сформовано авторами на основі [3–5]

Анексія Криму спричинила втрату майже 30% рекреаційно-туристичного потенціалу країни [2], а відповідно і частини іноземних туристів, які віддавали перевагу відпочинку на морському узбережжі і були вимушені внести корективи у вибір країни для відпочинку або взагалі відмовитися від такого відпочинку. Принагідно, варто зазначити, що репортажі з порожніми пляжами протягом років після анексії стали однозначним свідченням того, що далеко не тільки російські громадяни були єдиними іноземцями, котрі відвідували півострів.

За період 2009-2013 рр. кількість міжнародних туристичних потоків поступово зростала, при цьому, в 2014 р. мало місце різке скорочення кількості в'їзних туристів на 48,48%, а виїзних – на 5,57%. У 2015 р., ситуація суттєво погіршилась через рекордно низьку за попередні періоди кількість іноземних туристів, які відвідали Україну. Хоча, впродовж даного періоду спостерігається покращення ситуації у напрямку виїзного туризму, а саме кількість виїзних туристів зросла на і становила 23,141 млн. осіб.

Починаючи з 2016 року і до 2019 рік спостерігалось покращення динаміки міжнародних туристичних потоків. Покращення, утім, стосувалося виїзних потоків, які мали позитивну тенденцію порівняно з попередніми періодами. Впродовж 2016 року виїзні потоки зросли на 6,60%, впродовж 2017 року зростання становило 7,17%, впродовж 2018 – 5,82%, а впродовж 2019 року – 4,89%. При цьому, кількість виїзних туристів сягнула, а далі і перевищила показник, зафіксований перед періодом початку російсько-української війни 2014 р., досягнувши рекордної позначки майже у 30 млн осіб.

Що стосується кількості в'їзних туристів, то також можливо зауважити певне зростання, але, в даному випадку, лише до 2018 року. Впродовж 2016 року спостерігалось зростання на 7,28%, впродовж 2017 року – 6,72%, а впродовж 2018 року – усього на 0,80%. При цьому, у 2019 році кількість в'їзних туристів демонструвала тенденцію до скорочення (на 4,41%) так і не досягнувши показника, який спостерігався перед початком вторгнення російської федерації у 2014 р. Різниця між параметрами в'їзного та виїзного турпотоку пояснюється суттєвим розривом, який виник впродовж 2014 р., тобто в період, коли кількість в'їзних туристів мав рекордно низьке значення, і надалі зберігався.

Вирішальним чинником динаміки туристичних потоків 2014-2019 рр. стали структурні зміни, що виникли у 2014 році з початком російсько-української війни як наслідок фінансової та геополітичної кризи. Зусиллями східного сусіда на міжнародному туристичному ринку сформувався антиреклама України як держави з нестабільним геополітичним становищем. Така антиреклама зіграла ключову роль у скороченні кількості в'їзних туристичних потоків за окреслений даний період. Надто великою є кількість туристів, котрі приймаючи рішення щодо місця відпочинку у першу чергу зважають на безпекові чинники і стабільність ситуації у державі.

Варто відзначити, що на динаміку туристичних потоків частково вплинуло і погіршення відносин з росією. Наприклад у 2013 році турпотік з росії становив 41,6% від загального обсягу в'їзного турпотоку, а впродовж 2014 р. даний показник скоротився до 18,6%.

У 2020 та 2021 роках структура та кількісні показники турпотоків в Україні в основному формувалися під впливом світової кризи, викликані поширенням пандемії Covid-19, для припинення якої урядами було введено карантинні обмеження.

На функціонування вітчизняної туристичної індустрії мали вплив не лише в'їзні та виїзні туристичні потоки, адже без діяльності туроператорів та турагентів не можливо організувати їх рух. Нижче наведено дані аналізу діяльності туристичних підприємств за період 2019-2020 рр., що дозволить сформулювати уявлення про їх роль та реакцію на обмеження у зв'язку з поширенням коронавірусу.

За інформацією Державної служби статистики України, у 2020 році кількість туроператорів та турагентів становила 3867, в тому числі, 1561 мали статус юридичної особи (з них, 452 туроператора та 1109 турагентів), а 2306 були фізичними особами-підприємцями. Здійснюючи порівняння даних показників з параметрами 2019 року, відмітимо, що кількість туроператорів та турагентів

зменшилася на 12,9% – у 2019 році налічувалося 1797 туроператорів та турагентів – юридичних осіб та 2644 турагентів – фізичних осіб (рис. 2).

Упродовж 2020 року кількість путівок, реалізованих суб'єктами туристичного ринку (не залежно від організаційно-правової форми) становила 1,418 млн. одиниць, з них 1,225 млн. путівок були реалізовані юридичними особами, а 0,192 млн. путівок – фізичними особами-підприємцями), тобто у загальному на 57,6% менше порівняно з даними за 2019 рік, коли загальна проданих путівок становила 3,345 млн. одиниць. Динаміку кількості реалізованих турпутівок за період 2019-2020 роки зображено на рис. 3.

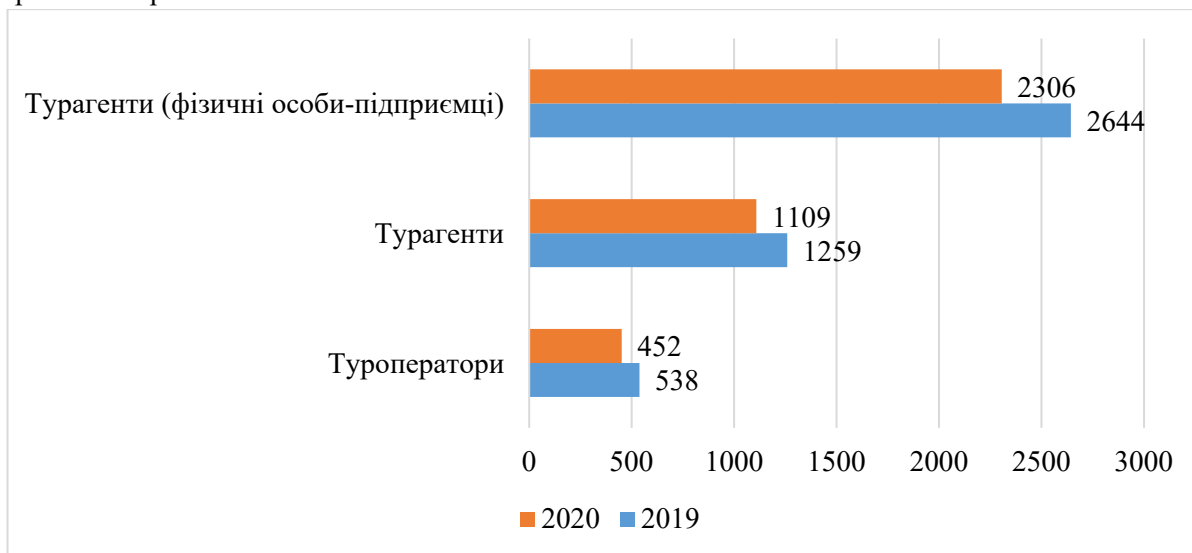

Рис. 2. Кількість суб'єктів туристичної діяльності України впродовж 2019-2020 рр.
Джерело: сформовано авторами на основі [5]

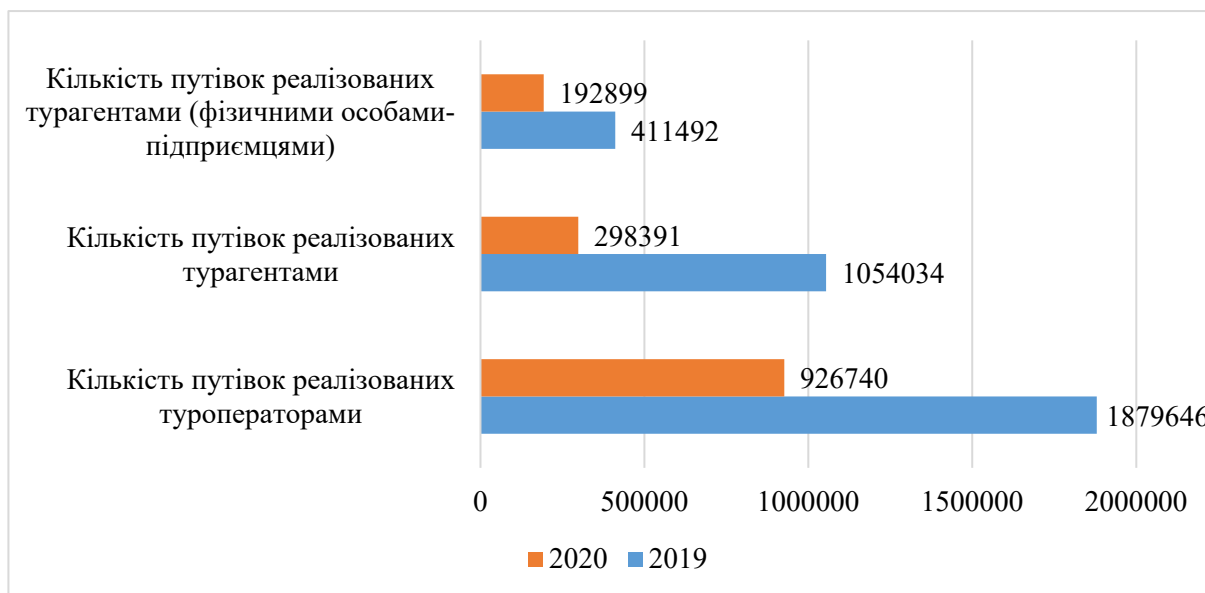

Рис. 3. Кількість реалізованих туроператорами та туристичними агентствами туристичних путівок впродовж 2019-2020 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [5]

Загальна вартість путівок, які були реалізованими туроператорами та турагенствами не залежно від їх організаційно-правових форм господарювання становила 32,756 млн. грн. у 2020 році, що на

53% нижче ніж порівняно з 2019 роком, вартість в якому становила 69,760 млн. грн. Наочно, динаміка сумарної вартості путівок за період 2019-2020 рр. зображена на рис. 4.

Слід відзначити, що загальна кількість туристів, які скористалися послугами турагентств та туроператорів для придбання путівок впродовж 2020 року становила 2,360 млн. осіб, що на 61,5% нижче, у 2019 році, коли було зафіксовано 6,132 млн. звернень. Динаміку скорочення кількості туристів, які обслуговувалися туроператорами та турагентами впродовж 2019-2020 років зображено на рис. 5.

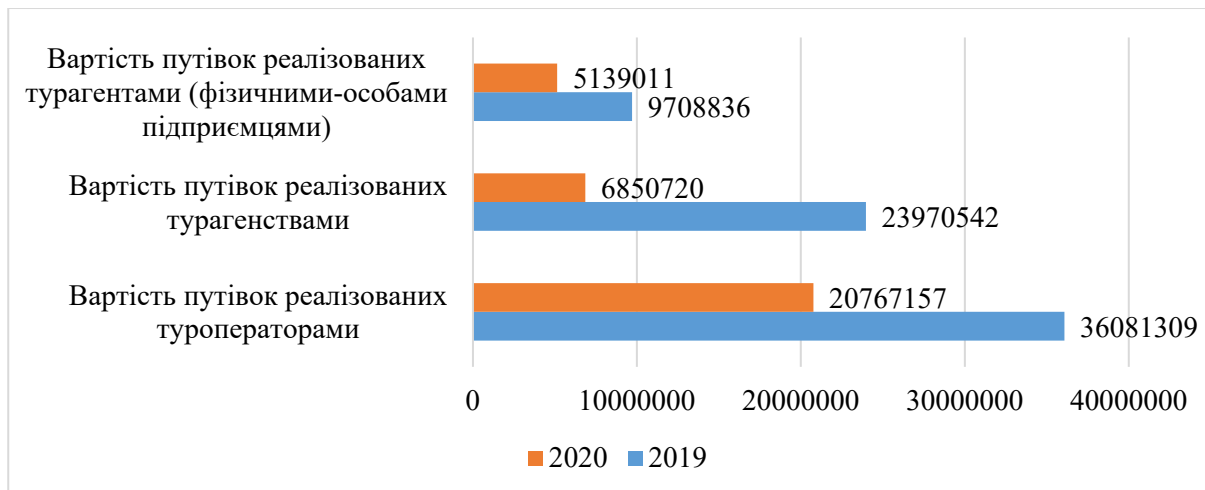

Рис. 4. Динаміка сумарної вартості турпутівок, які були реалізованими туроператорами та турагентствами впродовж 2019-2020 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [5]

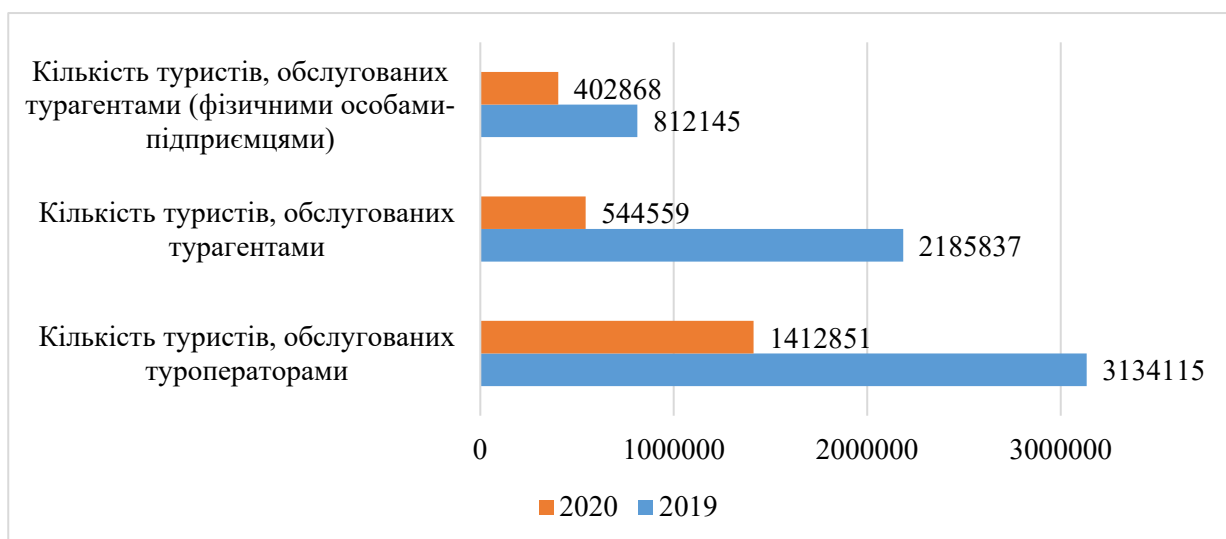

Рис. 5. Динаміка кількості туристів, які одержали послуги туроператорів та туристичних агентів впродовж 2019-2020 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [5]

Деякі дані за період коронавірусної кризи свідчать про неповноту інформації про динаміку розвитку туристично-рекреаційного потенціалу України. Перше за все, відмітимо, що, здійснюючи розподіл туристів за критерієм мети здійснення подорожі, можливо зауважити наступну тенденцію. Максимальна частка туристів, а саме 96,1% або ж 2,269 млн. осіб подорожували для відпочинку, 61,198 тис. осіб або 2,6% подорожували для роботи чи навчання, порівняно незначна кількість, 17,921 тис. осіб або 0,8% мали на меті лікування. У сфері спеціалізованого туризму та іншого відпочинку

було зафіксовано відповідно по 4584 та 5766 туристів. З метою спортивного туризму здійснювали подорож 1538 особи або ж лише 0,1% від загальної кількості.

Наочно, розподіл туристів відповідно до мети поїздки впродовж 2020 року відображено на рис. 6.

Далі, що стосується структури на туристичні послуги впродовж 2020 року в Україні, відповідно до напрямів подорожі, можливо зауважити, що обсяг виїзного туризму, становив 1758107 осіб, що майже в 9,4 рази більше порівняно з внутрішнім туризмом, який становив 187530 осіб, а також в 149 разів вище за в'їзний туризм, який становив 11773 осіб.

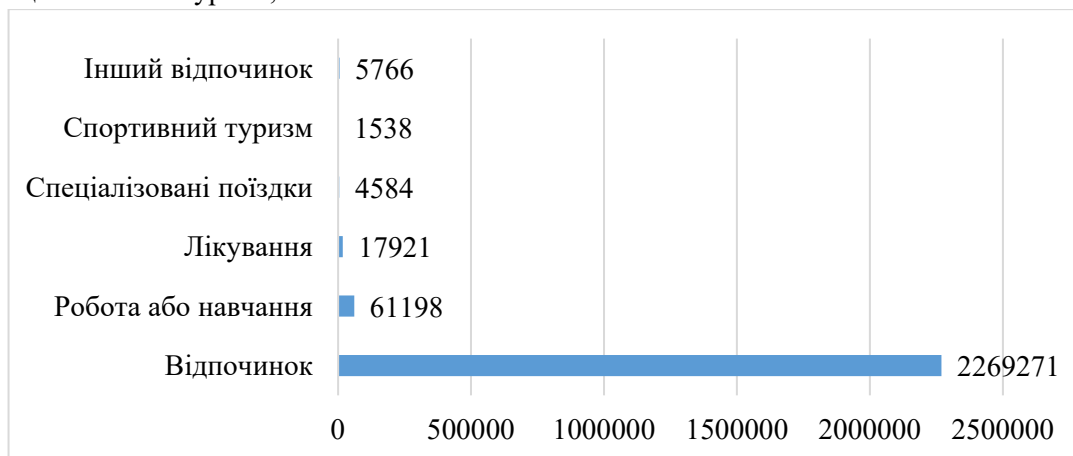

Рис. 6. Розподіл туристів відповідно до мети подорожування впродовж 2020 р.

Джерело: сформовано авторами на основі [5]

Загальний стан розподілу туристів у відповідності до місця переміщення, можна побачити з даних, наведених на рис. 7.

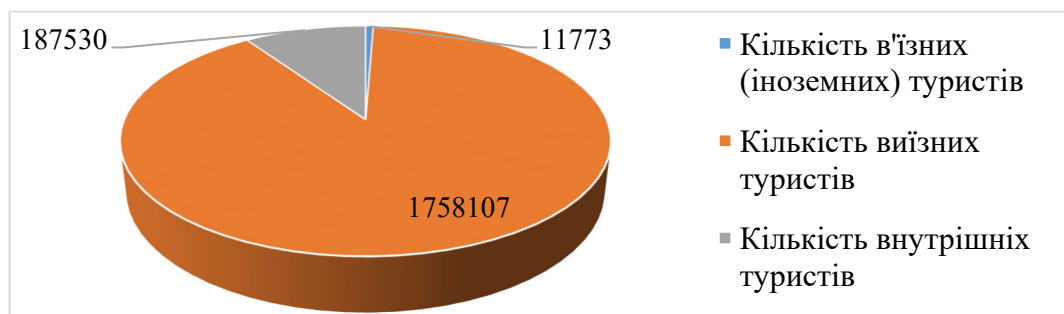

Рис. 7. Частка туристів за місцем переміщення впродовж 2020р.

Джерело: сформовано авторами на основі [5]

Наведені дані по внутрішньому туризму є, очевидно неповними, на що необхідно звернути увагу у контексті розробки стратегії екосистемного відновлення туристично-рекреаційного потенціалу. Частково неповнота даних може бути компенсована за рахунок інших інформаційних джерел. Однак і відповідно до статистичних даних Державного агентства розвитку туризму, за рахунок туризму приріст надходжень до бюджетів громад України впродовж 2021 року становив 86,8% в порівнянні з 2020 роком, що в абсолютному вираженні становило 244 млн. грн. за ставки туристичного збору за кожен добу тимчасового розміщення на рівні до 0,5% для внутрішнього та до 5% для в'їзного туризму. Максимально популярними дестинаціями, відповідно до розмірів сплати туристичного збору протягом пандемії були м. Київ, Одеська, Львівська, Київська та Закарпатська області.

Зміна епідеміологічної ситуації і поширення вакцинавання сприяла тому, що кількість іноземців, які перетнули кордон України впродовж 2021 року порівняно з кількістю, яка мала місце впродовж 2020 року, підвищилася на 26,3% та становила майже 4,271 млн. осіб [6].

Найбільш популярною впродовж 2021 року Україна була серед громадян багатьох країн, топ-10 з яких наведено на рис. 8.

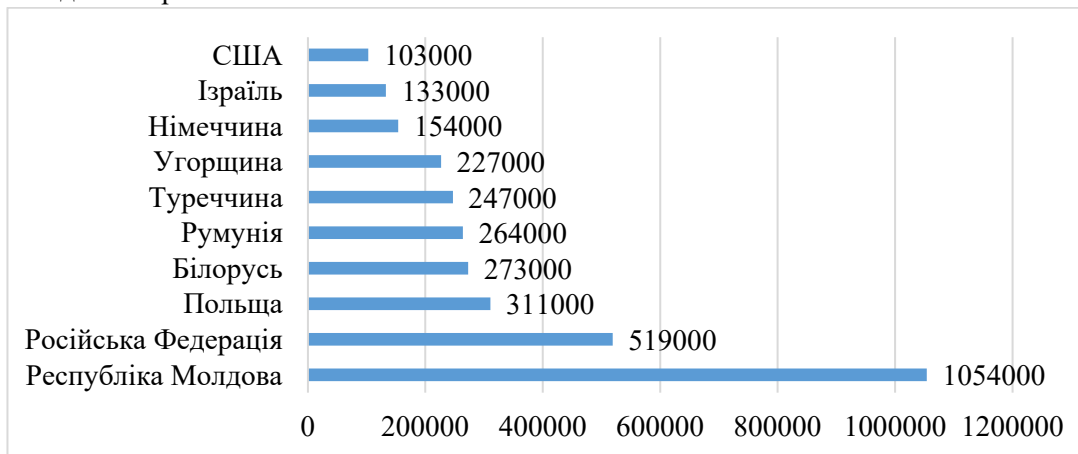

Рис. 8. Топ-10 країн, громадяни яких відвідали Україну впродовж 2021 року
Джерело: сформовано авторами на основі [7]

Кількість українських громадян, які здійснили перетин кордону держави впродовж 2021 року порівняно з кількістю, яка мала місце в 2020 році, підвищилася на 30,7% та дорівнювала 14,7 млн. осіб; серед найбільш популярних країн були Польща та Туреччина (рис. 9) [7].

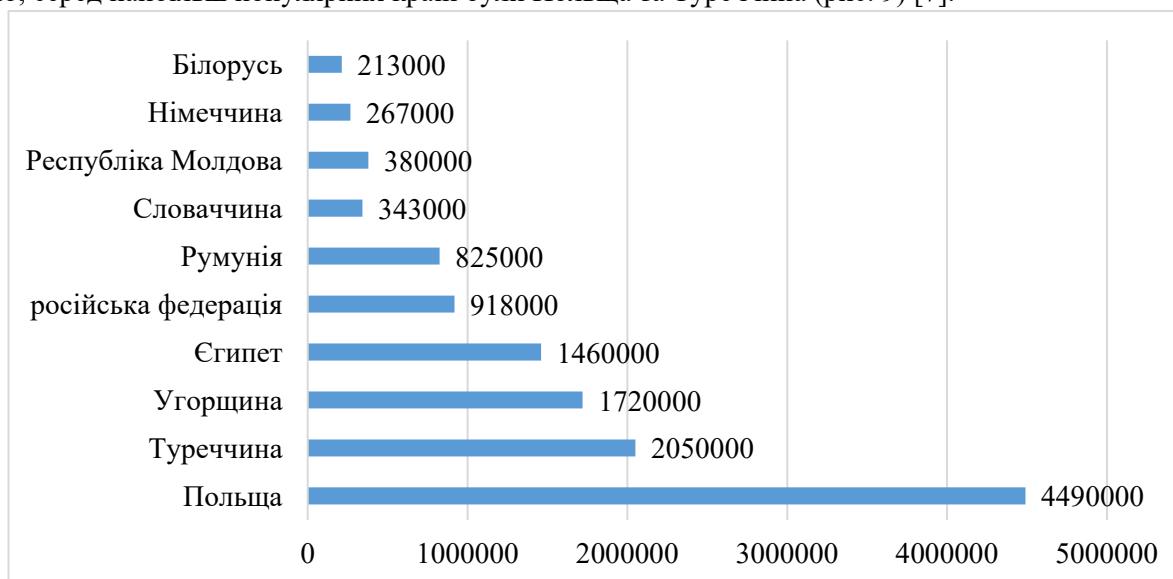

Рис. 9. Топ-10 країн, до яких виїжджали громадяни України впродовж 2021 року
Джерело: сформовано авторами на основі [7]

В цілому, наведені вище дані засвідчують, що впродовж 2021 року у зв'язку з частковим вирішенням проблеми пандемії спостерігалось відновлення туризму. Почали формуватися позитивні тенденції щодо підвищення кількості іноземних відвідувачів в Україну та стимулювання українців більш активно використовувати місцеві туристично-рекреаційні ресурси. Так, з позитивними перспективами та сподіваннями туристична сфера перейшла 2022 рік, зіштовхнувшись, натомість, з повномасштабним вторгненням російської федерації в Україну, яке відбулося 24 лютого 2022 р.

Протягом 2021 р. від іноземних партнерів та розвідки надходила тривожна інформація щодо намірів росії; на початку 2022 року побоювання зростали. Значна кількість посольств сусідніх держав виїхала за межі держави або ж до західних областей України. Окрім цього, поступово міжнародні авіалінії призупинили авіасполучення з нашою державою. З 24 лютого 2022 року унаслідок повномасштабної війни, мільйони українців втратили домівки та засоби до існування, були змушені отримати статус внутрішньо переміщених осіб і біженців. Дії, викликані військовою агресією росії кардинально змінили звичний устрій та спосіб життя українця. За офіційною статистичною інформацією вже станом на квітень 2022 року 7,1 млн. українців були зареєстровані, як внутрішньо-переміщені особи [8]. Значна кількість населення переїхала із місць постійної реєстрації, які знаходяться в небезпечних зонах, але не здійснили реєстрації статусу внутрішньо-переміщені особи.

Для розміщення внутрішньо-переміщених осіб були задіяні об'єкти туристично-рекреаційного потенціалу – туристичні комплекси, готелі, гуртожитки, заклади харчування, у т.ч. пов'язані із туристичним бізнесом.

Багато господарюючих суб'єктів вимушено припинили діяльність або призупинились до релокації, а туристична сфера узагалі була поставлена «на паузу». Наразі, певна частина туристичних фірм так і не змогла відновитися і припинила діяльність. Однак, деякі підприємства оперативно переорієнтувалися на інші туристичні ринки. Так, наприклад, у квітні відомий в Україні турсервіс, як Join UP! розпочав діяльність в країнах Балтії [9]. Завдяки такому кроку, з'явилася можливість не тільки зберегти цінні в умовах війни робочі місця для українців, але і підтримати вітчизняну економіку.

Незначне поживлення туристичної діяльності в Україні протягом 2022 р. було зумовлено тим, не зважаючи на воєнні дії, у відносно безпечних регіонах нашої держави залишилась можливість відвідувати туристичні об'єкти, музеї, заклади відпочинку та тощо. Окрім цього, в даних регіонах інфраструктура залишається розвинутою на доволі високому рівні, логістика була відновлена.

У першій половині 2022 року внутрішній попит на відпочинок склав лише 10% від показників за аналогічний період 2021 року. Суттєво підвищився попит на тури за морськими напрямками. Внаслідок окупації російськими військами значної території України, суттєвим залишається попит на тури до Одеської області, де, утім, зберігається висока небезпека мін та обстрілів. Відповідно, серед українських туристів, котрі мають право на перетин державного кордону, більшість орієнтувались на тури до Болгарії, Туреччини, Єгипту, Прибалтійських країн [10; 11].

Не зважаючи на військові дії, вітчизняний туризм намагається покороково відновитися, але на перешкоді цьому стоять не лише небезпека ракетних обстрілів, наслідки мінуваль, але і суттєві руйнування туристично-рекреаційної системи України.

Висновки

Проведене дослідження доводить, що безпеки туристично-рекреаційного потенціалу кризи в Україні 2014-2022 рр. мали двояке значення. З одного боку, тривала пасивність уряду в питаннях комплексного системного розвитку туристично-рекреаційного потенціалу як однієї з фундаментальних конкурентних переваг України у глобалізованому світі призвела до структурних недоліків і неготовності суб'єктів сфери протистояти викликам погіршення міжнародного іміджу і обмеження в'їзного туризму. З іншого боку вже у ході кризи, спровокованої поширенням пандемії почав розкриватись потенціал внутрішнього туризму. Цей процес набув ще більшої динаміки у ході згорання зовнішні туристичних потоків внаслідок повномасштабного російського вторгнення.

На нинішньому етапі оптимальним рішенням з огляду на роль туристично-рекреаційного потенціалу України для економіки, майбутнього сталого розвитку і екосистемної безпеки є активізація зусиль щодо розробки програми стимулювання внутрішнього туризму, відновлення і розширення туристично-рекреаційних ресурсів на відносно безпечних територіях з далекостроковою

метою швидкого відвоювання позицій України на міжнародних туристичних ринках після перемоги у війні з росією.

Список використаних джерел

1. Скільки іноземців відвідує Україну? URL: <https://www.slovoidilo.ua/2017/09/01/infografika/suspilstvo/skilky-inozemcziv-vidviduye-ukrayinu>
2. Бондаренко Л. А. Міжнародний туризм в Україні: проблеми та перспективи подальшого розвитку. *Ефективна економіка* № 11, 2016. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5289>
3. Всесвітня туристична організація ООН (ЮНВТО). Офіційний сайт. URL: <https://www.unwto.org/>
4. Державне агентство розвитку туризму України. URL: <https://tourism.gov.ua>
5. Державна служба статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua>
6. Щербакова Н.О. Стан туристичної галузі України та процес її відтворення в післявоєнний період. *Економіка та суспільство*. 2022. Випуск 39. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1353>
7. Растворова М. Підходи до позиціонування туристичних дестинацій в умовах викликів війни: аналіз досвіду країн Балканського півострову. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2022. №3 (67). С. 83-91
8. Держава надаватиме належну допомогу внутрішньо переміщеним особам, - в цьому переконані у Комітеті з питань бюджету. URL: <https://www.rada.gov.ua/news/razom/221644.html>
9. Join UP! зміцнює позиції на нових ринках та чекає відновлення в Україні. URL: <https://joinup.ua/uk/news/join-up-zmitsnyuye-pozitsiyi-na-novih-rinkah-ta-chekaye-vidnovlennya-v-ukrayini/>
10. Фастовець О.О. Туризм в Україні в умовах воєнного стану. *Розвиток методів управління та господарювання на транспорті*. 2022. Вип. 3(80). С. 87-97. URL: <https://www.daemmt.odesa.ua/index.php/daemmt/article/view/427>
11. Зарубіна, А., Сіра, Е., Демчук, Л. (). Особливості туризму в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 41. DOI:<https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-14>